

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVI. — Wydana i rozesłana dnia 10. marca 1900.

Treść: (№ 36—41.) 36. Rozporządzenie, dotyczące się urzędowego wytłaczania znaczków stęplowych. — 37. Obwieszczenie o zmianie w gronie koncesjonaryuszów kolei lokalnej Tirschnitz—Wildstein—Schönbach. — 38. Obwieszczenie o przeistoczeniu komory głównej II. klasy w Czeskiej Lipie na komorę główną I. klasy a komory pomocniczej I. klasy w Kraślicach na komorę główną II. klasy. — 39. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu otwarcia ruchu na kolei lokalnej od Piły do Jaworzna. — 40. Obwieszczenie o postanowieniu dodatkowym do §. 22 ustawy kościoła ewangelickiego z dnia 9. grudnia 1891, tyczącem się pociągania wyznawców wiary ewangelickiej w okręgu ewangelickiego zboru kościelnego przypisaniu podatku gruntowego lub budynkowego podlegających a poza okręgiem tego zboru zamieszkałych, do płacenia datków na zakłady ewangelickie wyznaniowe, szkolne i dobroczynne. — 41. Rozporządzenie, dotyczące się zmiany warunków do prowadzenia surowego ciężkiego oleju mineralnego wyrobu rumuńskiego za opłatą cła niższego.

36.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1900,

tyczące się urzędowego wytłaczania znaczków stęplowych.

Odnosnie do rozporządzenia z dnia 1. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 239, Ministerstwo skarbu uznaje za stosowne rozporządzić pod względem urzędowego wytłaczania znaczków stęplowych co następuje:

§. 1.

Dozwolenie wytłaczania stępla.

Na znak uiszczenia opłaty stęplowej ustawami o należnościach przepisanej, mogą strony uzyskać od urzędów do tego przeznaczonych (§. 2), żeby im urzędownie wytłaczano znaczek stęplowy:

- a) na papierach wartościowych zagranicznych (§. 1 ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171) i
- b) na papierze niezapisanym, przeznaczonym do wygotowania dokumentów, pism i środków dowodowych a mianowicie:
 1. na papierze całkiem czystym;

2. na blankietach niezapisanych wszelkiego rodzaju z wyjątkiem promesowych, jakoto: na blankietach do wygotowywania rachunków, listów przewozowych, weksli, przekazów kupieckich, czeków, pełnomocnictw, kwitów, świadectw, podań itp.;
 3. na książkach handlowych i przemysłowych jeszcze nie używanych
- z takim skutkiem, że pod względem uiszczenia opłaty stęplowej, wytłoczenie to będzie się równało przepisaniem przyklepieniu zwykłych znaczków stęplowych i użyciu blankietów urzędowych.

Stępel jednak wytłaczany będzie tylko w takim razie, jeżeli stosownie do jakości papieru techniczne wykonanie tego zapomocą machin, jakimi urząd rozporządza, będzie możebne.

Znaczków stęplowych wytłoczonych nie trzeba unieważniać przez pisanie na nich lub ich przestępowanie.

Stronom zostawia się do woli uiszczanie opłaty stęplowej bądź w dozwolonym powyżej bądź też nadal w dotychczasowym sposobie.

§. 2.

Urzędy właściwe do wytłaczania stępla.

Wytłaczanie stępla porucza się Centralnemu Urzędowi stęplowemu w Wiedniu, tudzież urzędom

osobno do tego upoważnionym, o ile są zaopatrzone w maszyny do tego potrzebne, z tem ograniczeniem, że na jednym papierze nie wolno wytłaczać więcej jak pięć znaczków stęplowych.

Zatem wytłaczanie urzędowe może obecnie odbywać się:

1. w Centralnym Urzędzie stęplowym w Wiedniu (I., Riemergasse 7) tak na papierach wartościowych zagranicznych (§. 1, a), jak i na papierze niezapisanym (§. 1, b, l. 1—3) cechami wytłaczającymi stęple na 2, 4, 10, 14, 24, 26, 30, 38, 40, 50, 64, 88 halerzy, tudzież na 1, 2, 5, 7, 10, 12, 20, 25, 50 i 100 koron;

2. w innych urzędach, które dotychczas były upoważnione do wytłaczania stępla na rachunkach i listach przewozowych a więc w Urzędzie stęplowym praskim, w Urzędzie dochodów niestątych i stęplowym w Tryeście, w Urzędach podatkowych głównych uścieckim n. Ł., kofiińskim, pilzeńskim, salzburskim, w Urzędach cłowych głównych bozeńskim, budjiewickim, lwowskim, linzkim, libereckim, opawskim, tudzież w ekonomatach skarbowych krajowych berneńskim i gradeckim — na papierze niezapisanym (§. 1, b, l. 1—3) aż do kwoty stęplowej 50 halerzy cechami wytłaczającymi stęple 2- i 10halerzowe.

Nadto urzędom tym, jakoteż urzędom upoważnionym do przestęplowywania znaczków stęplowych na papierach wartościowych zagranicznych (rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 17. listopada 1892 Dz. u. p. Nr. 224 i z dnia 5. lutego 1893, Dz. u. p. Nr. 19), poleca się na wypadek, gdy strony wolą, żeby im znaczki stęplowe wytłoczono aniżeli je przyklepiać, obejmowanie papierów wartościowych zagranicznych dla posyłania ich do Centralnego Urzędu stęplowego w Wiedniu celem ostęplowania.

§. 3.

Forma i postać znaczka stęplowego.

Forma i postać znaczków stęplowych, które mają być wytłaczane, są w ogólności opisane w rozporządzeniu Ministerstwa skarbu z dnia 1. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 239, tylko cyfry i oznaczenia, poszczególnym kategoriom wartości odpowiednie, są uwidocznione a to przez skrócenie „ . . . h“ lub „ . . . K“ i nadto u znaczków koronowych część wewnętrzna (medalion z napisem w otoku, linie koliste i tarczka) wykonana jest barwą błękitną, część zewnętrzna rysunku barwą czerwoną, u znaczka 2-halerzowego część wewnętrzna barwą brązową, część zaś zewnętrzna rysunku barwą zieloną na tle białem.

§. 4.

Postępowanie.

a) Papiery wartościowe zagraniczne (§. 1, a) podawać należy do wytłoczenia stępla bezpośrednio do urzędu z dołączeniem piśmiennego zgłoszenia wygotowanego w dwóch egzemplarzach jednostronnych; nadsyłanie pocztą nie jest dozwolone.

Zgłoszenie powinno zawierać:

1. Ilość sztuk, oznaczenie i sumę imienną papierów wartościowych lub kwotę wartości, która ma służyć za podstawę do obliczenia należności;

2. kwotę należności stęplowej przypadającą od każdego papieru i jej sumę ogólną;

3. termin płatności pierwszego kuponu, jeżeli jest dołączony i

4. podpis strony.

Formularzy do takich zgłoszeń dostać można w urzędzie.

Strona może przy podawaniu papierów wskazać także miejsce, w którym znaczek stęplowy ma być wytłoczony i ustanowić godło do odbioru papierów wartościowych, opatrując oba egzemplarze zgłoszenia napisem „pod godłem“, podczas gdy godło samo podać winna urzędowi na jednym egzemplarzu zgłoszenia albo w zamkniętej kopercie.

Jeżeli przy podaniu dostrzeżone będą istotne uchybienia, których strona nie może odręcznie usunąć, lub jeżeli strona wzbrania się złożyć należność stęplową, która jej zostanie oznajmiona, nie wytłacza się stępla i zwraca się stronie papiery wartościowe łącznie ze zgłoszeniem, przyczem na jednym egzemplarzu zgłoszenia pisze się w krótkości, dla czego stępel nie został wytłoczony.

b) Papier niezapisany (czysty papier, blankiety, książki, §. 1, b, l. 1—3), jeżeli ilość przynosi 10 sztuk, podawać należy do urzędu celem wytłoczenia stępla z reguły z dołączeniem zgłoszenia.

Zgłoszenie zawierać ma:

1. Nazwę i ilość papieru, na którym stępel ma być wytłoczony (np. 100 rachunków, 14 weksli, 14 świadectw lub co do całkiem czystego papieru tylko 14 papierów);

2. kwotę stępla, jaki na każdym papierze ma być wytłoczony;

3. kwotę przypadającej należności stęplowej i

4. nazwisko podającego.

Strona może także w zgłoszeniu lub przez dołączenie wzoru oznaczyć miejsce, w którym znaczek stęplowy ma być wytłoczony. Formularzy do takich zgłoszeń dostać można w urzędzie.

Przepisy szczegółowe mianowicie co do płacenia kwot opłaty i odbioru papierów wartościowych zagranicznych lub papieru niezapisanego z wytłoczonym stępem podane będą do wiadomości stron osobnem obwieszczeniem w urzędach przeznaczonych do wytłaczania stępla lub do obejmowania papierów wartościowych.

§. 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. kwietnia 1900.

Böhm r. w.

37.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 25. lutego 1900,

o zmianie w gronie koncesjonaryuszów kolei lokalnej Tirschnitz—Wildstein—Schönbach.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia dane zostało pozwolenie, żeby Jan Seidl w Grün, były przewodniczący powiatu, wystąpił z grona koncesjonaryuszów kolei lokalnej Tirschnitz—Wildstein—Schönbach będącej przedmiotem dokumentu koncesyjnego z dnia 16. października 1897, Dz. u. p. Nr. 246, i żeby na jego miejsce wstąpił teraźniejszy przewodniczący powiatu, Andrzej Werner w Neudorfie jako współkoncesjonaryusz rzeczonyj kolei lokalnej.

Wittek r. w.

38.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 28. lutego 1900,

o przestoczeniu komory głównej II. klasy w Czeskiej Lipie na komorę główną I. klasy a komory pomocniczej I. klasy w Krašlicach na komorę główną II. klasy.

Komora główna II. klasy w Czeskiej Lipie przestoczona została na komorę główną I. klasy a komora pomocnicza I. klasy w Krašlicach na komorę główną II. klasy.

Böhm r. w.

39.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 28. lutego 1900,

o przedłużeniu terminu otwarcia ruchu na kolei lokalnej od Piły do Jaworzna.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia termin skończenia i otwarcia kolei lokalnej od Piły do Jaworzna, ustanowiony w §. 2 Dokumentu koncesyjnego z dnia 29. sierpnia 1898, Dz. u. p. Nr. 152, przedłużony został aż do 31. sierpnia 1900.

Wittek r. w.

40.

Obwieszczenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. lutego 1900,

o postanowieniu dodatkowem do §. 22 ustawy kościoła ewangelickiego z dnia 9. grudnia 1891, Dz. u. p. Nr. 4 z r. 1892, tyczącem się pociągania wyznawców wiary ewangelickiej w okręgu ewangelickiego zboru kościelnego przypisaniu podatku gruntowego lub budynkowego podlegających a poza okręgiem tego zboru zamieszkałych, do płacenia datków na zakłady ewangelickie wyznaniowe, szkolne i dobroczynne.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłosćwiej Najwyższem postanowieniem z dnia 15. lutego 1900, na zasadzie §. 9 patentu cesarskiego z dnia 8. kwietnia 1861, Dz. u. p. Nr. 41 i stosownie do §. 136, ust. 1 ustawy kościoła ewangelickiego z dnia 9. grudnia 1891, Dz. u. p. Nr. 4 z r. 1892, udzielić Najwyższego zatwierdzenia monarszego następującemu postanowieniu dodatkowemu do §. 22 tej ustawy przez ewangelickie synody generalne w. a. i h. uchwalonemu:

„W tych zborach kościelnych, które datki rzeczzone rozkładają podług stałego podatku rządowego, mają być do nich pociągani także ci wyznawcy wiary ewangelickiej wyznania zboru kościelnego, którzy nie mieszkają w okręgu tegoż zboru, o ile podlegają przypisywaniu podatku gruntowego lub budynkowego od realności w okręgu zboru kościelnego położonych, mianowicie mają być pociągani w stosunku podatku rządowego (gruntowego i budynkowego) od realności w okręgu zboru kościel-

nego położonych, a co do budynków czasowo uwolnionych od podatku, w stosunku niepłatnego podatku domowo-czynszowego i domowo-klasowego.“

Niniejsze postanowienie dodatkowe ogłasza się niniejszem.

Hartel r. w.

41.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 8. marca 1900,

tyczące się zmiany warunków do sprowadzania surowego ciężkiego oleju mineralnego wyrobu rumuńskiego za opłatą cła niżonego.

Stosownie do postanowień części VI rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, o zmianach w powszechnej taryfie cłowej dla obszaru cłowego austriacko-węgierskiego rozporządza się w porozumieniu z Rządem królew-

sko węgierskim, ze zmianą rozporządzenia Ministerstw skarbu i handlu z dnia 21. maja 1887 Dz. u. p. Nr. 54, tyczącego się warunków do sprowadzania surowego ciężkiego oleju mineralnego wyrobu rumuńskiego, że przy rozdzielaniu kontyngentu rocznego oleju rumuńskiego, który można wprowadzać za opłatą cła niżonego, rok liczony być ma na przyszłość zawsze od początku aż do końca roku kalendarzowego.

Prośby o wystawienie pozwoleń podawać należy do Władzy skarbowej pierwszej instancji co do pozwoleń na rok 1900 aż do końca marca 1900, co do pozwoleń na następne lata aż do końca października poprzedniego roku.

Ilość na zasadzie pozwoleń tyczących się okresu rocznego od 1. czerwca 1899 aż do końca maja 1900, nie sprowadzona jeszcze aż do 1. stycznia 1900, będzie albo wliczona w kontyngent roku 1900 albo z niego potrącona.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Böhm r. w.

Call r. w.